

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: L.Y.**, nar. ..., státní příslušnost Ukrajina, bytem v České republice ..., *zastoupené Mgr. Adamem Zítkem, advokátem, se sídlem náměstí Republiky 60, 347 01 Tachov*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2017, čj. MV-117271-4/SO-2017,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 9. 11. 2017, čj. MV-117271-4/SO-2017, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 12. 7. 2017, čj. OAM-13006-72/PP-2014, s e z r u š u j í a v ě c s e v r a c í k d a l š í m u ř í z e n í ž a l o v a n é.**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12.342,- Kč, k rukám advokáta Mgr. Adama Zítky, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

[I] Předmět řízení

Žalobkyně se žalobou ze dne 5. 12. 2017 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2017, čj. MV-117271-4/SO-2017, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 7. 2017, čj. OAM-13006-72/PP-2014, kterým byla zamítnuta žádost podaná podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) pro nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 87b zákona o pobytu cizinců.

[III] Žaloba

Žalobkyně namítala, že ze strany žalované došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci. Žalovaná ve svém rozhodnutí uvedla, že žalobkyně v průběhu řízení neprokázala, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 17. 12. 2016, přičemž níže v textu uvádí znění zákona, které však bylo účinné od 1. 1. 2011 do 17. 12. 2015 a vůči tomuto znění zákona posuzuje daný případ. Žalobkyně si tedy nemůže být jistá, zda došlo ke správnému právnímu posouzení věci, když z rozhodnutí žalované není zřejmé, dle jaké právní úpravy bylo řízení před žalovanou posuzováno.

Žalobkyně dále uvedla, že žalovaná ve svém rozhodnutí překrucuje tvrzení a doložené důkazy ze strany žalobkyně, když v podstatě konstatovala, že pokud by se žalobkyně rozhodla zůstat na Ukrajině se svým důchodem ve výši 1.049 hřiven, byla by dostatečně zabezpečena, avšak vzhledem k tomu, že se žalobkyně rozhodla žít ve státě, kde jsou náklady na život vyšší, nelze to přičítat k tíži správního orgánu. Žalobkyně k tomuto uvedla, že od počátku tvrdí, že poskytnutý důchod ve výši 1.049 hřiven je s ohledem na její zdravotní stav a nutnost zakupovat léky i pro život na Ukrajině nedostačující. Právě z uvedeného důvodu poskytuje dcera žalobkyně M.M. (rozená L.), nar. ..., st. přísl. Česká republika (dále jen „ČR“), žalobkyni finanční výpomoc. Cílem žalobkyně rozhodně není zvýšení své životní úrovně, jak uvedla žalovaná ve svém rozhodnutí, ale pouhé zachování alespoň „nějaké životní úrovně“ a potřeba být nablízku své dceři z důvodu zdravotních potíží. K tomuto žalobkyně ještě doplnila, že dcera je jediným jejím příbuzným.

Žalobkyně také namítala, že žalovaná ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), nezjistila stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. K lékařským zprávám doloženým žalobkyní žalovaná ve svém rozhodnutí uvedla, že neobsahují zhodnocení zdravotního stavu odvolatelky, že pouhý závěr, že vyžaduje neustálou péči, není dostatečný, neboť není zřejmé, jak diagnózy ovlivňují zdravotní stav odvolatelky, a v čem má neustálá péče v jejím případě spočívat, resp. v jakých činnostech vyžaduje péči. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaná v dané věci rozhodla, aniž by měla najisto, bez pochybností, stanoveno, zda žalobkyně vyžaduje či nevyžaduje neustálou péči, když si pro tento účel mohla nechat zpracovat např. odborné vyjádření ke stavu žalobkyně.

V neposlední řadě by chtěla žalobkyně poukázat na účelový výklad ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců ve znění do 17. 12. 2015, ze strany žalované. Uvedené ustanovení zákona stanovuje, že za nezaopatřenou osobu se podle odst. 1 písm. d) považuje občanem Evropské unie nebo jeho manželem vyživovaný cizinec, který z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. K tomuto žalobkyně opětovně uvedla, že z důvodu svého zdravotního stavu pobírá invalidní důchod, není tedy možné, aby vykonávala soustavnou výdělečnou činnost, přičemž

svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav doložila jí dostupnou lékařskou dokumentací, jakož i rozhodnutím o výši invalidního důchodu. Pokud byla pro žalovanou tato lékařská dokumentace nedostačující či měla o ní pochybnosti, mohla si i v tomto případě vyžádat odborná zdravotní vyjádření či znalecké posudky ke zdravotnímu stavu žalobkyně.

Na závěr žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně žádala o přiznání náhrady nákladů řízení.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že dle jejího názoru byly splněny zákonné podmínky pro zamítnutí žádosti, napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky, které správní řád v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu stanoví pro odůvodnění správního rozhodnutí. Žalovaná tedy shledala žalobu nedůvodnou a v podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Závěrem žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Dle § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *„Rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho nezaopatřený přímý příbuzný ve vzestupné nebo sestupné linii nebo takový příbuzný manžela občana Evropské unie.“*

Podle § 15a odst. 2 písm. b) a c) zákona o pobytu cizinců *„Za nezaopatřenou osobu se podle odstavce 1 písm. d) se považuje občanem Evropské unie nebo jeho manželem vyživovaný cizinec, který se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.“*

Dle § 15a odst. 3 zákona o pobytu cizinců *„Ustanovení tohoto zákona, týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie, se obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem doloží, že*

a) je příbuzným občana Evropské unie neuvedeným v odstavci 1, pokud

- 1. ve státě, jehož je občanem, nebo ve státě, ve kterém měl povolen trvalý či dlouhodobý pobytu, žil s občanem Evropské unie ve společné domácnosti,*
- 2. je občanem Evropské unie vyživovaný, nebo*
- 3. se o sebe z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedokáže sám postarat bez osobní péče občana Evropské unie, anebo*

b) má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti. “

Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně pochází z Ukrajiny, je rozvedená a pobírá invalidní důchod ve výši 1.049 hřiven. Žalobkyně uvedla, že vzhledem ke svému nepříznivému zdravotnímu stavu potřebuje stálou péči blízké osoby, kterou však na Ukrajině nemá, protože její dcera žije na území ČR a je občankou ČR. Dále konstatovala, že žije s dcerou a jejím manželem ve společné domácnosti, a že jí poskytují veškerou péči. Žalobkyně předložila správním orgánům lékařské zprávy, z nichž vyplývá, že trpí závažnými onemocněními, také mimo jiné doložila potvrzení o přiznání invalidního důchodu a částce, která jí byla přiznána. Dále jsou součástí správního spisu prohlášení dcery žalobkyně a výsledky jak žalobkyně, tak její dcery.

Zdejší soud správním orgánům vytýká to, že nebyla řádně posouzena možnost aplikace jednotlivých kategorií oprávněných osob dle § 15a zákona o pobytu cizinců. Jádrem soudního přezkumu v této věci je posouzení aplikace § 15a zákona o pobytu cizinců a dále, zda byl dostatečně zjištěn správními orgány skutkový stav. Při zjišťování skutkového stavu správní orgány sice vycházely z předmetných listin předložených žalobkyní, pobytových kontrol a dále z provedených výsledků v průběhu správního řízení, ale zdejší soud má za to, že správní orgány se nedostatečně vypořádaly s nepříznivým zdravotním stavem žalobkyně a její situace týkající se postavení jako vyživovaného cizince.

Dle § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců platí, že rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho nezaopatřený příbuzný ve vzestupné nebo sestupné linii nebo takový příbuzný manžela občana Evropské unie. Toto ustanovení tedy obsahuje jednak předpoklad nezaopatřenosti, jenž je definován v § 15a odst. 2 téhož zákona, a jednak předpoklad příbuzenského vztahu. Správní orgány vzaly za prokázané, stejně jako zdejší soud, že žalobkyně je matkou občanky Evropské unie. Tato skutečnost sama o sobě však ještě neznamená, že na žalobkyni je možné pohlížet jako na rodinnou příslušnici občana EU ve smyslu § 15a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť je zároveň nutné, aby žalobkyně byla i osobou nezaopatřenou ve smyslu § 15a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Dle § 15a odst. 2 písm. b) a c) se za nezaopatřenou osobu podle odst. 1 písm. d) považuje občanem Evropské unie nebo jeho manželem vyživovaný cizinec, který se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, anebo z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. V daném případě má soud za to, že správní orgány nedostatečně zkoumaly, zda naplňuje znaky nezaopatřené osoby ve smyslu ust. § 15a odst. 2 písm. b) a písm. c) zákona o pobytu cizinců a zda je osobou, která je vyživována občanem EU a zda je schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Vzhledem k tomu, že žalobkyně je v invalidním důchodu stupni č. 2, což správním orgánům doložila a k tomu po dobu správního řízení předkládala lékařské zprávy, bylo na místě se těmito skutečnostmi zabývat hlouběji, než jen velmi okrajově.

Rovněž při výkladu pojmu „dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav“ vyšel krajský soud z § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, který stanoví, že za dlouhodobě

nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok, z čehož ostatně vyšel i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 1. 2017, č. j. 5 Azs 224/2016 – 47.

Již z faktu, že je žalobkyně od roku 2011 s doživotní platností v invalidním důchodu 2. stupně lze usuzovat, že její zdravotní stav se dá považovat za dlouhodobě nepříznivý. Dále lze důvodně předpokládat, s ohledem na zdravotní potíže žalobkyně a jí přiznaný invalidní důchod, že žalobkyni může tato situace zasahovat do její schopnosti vykonávat výdělečnou činnost. Správní orgány se tedy měly více zabývat zdravotním stavem žalobkyně a detailněji prozkoumat, zda se v jejím případě jedná o situaci nezaopatřené osoby, kterou má na mysli § 15a odst. 2 písm. b) a c) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně pobírá invalidní důchod ve výši 1.049 hřiven, tedy cca 800,- Kč. Žalobkyně uvedla, že žije ve společné domácnosti s dcerou a jejím manželem, a dcera jí poskytuje finanční výpomoc, bez které by nemohla pokrýt své životní náklady, a to zejména na nezbytné léky. Správní orgány se tedy měly více zaměřit na skutečné sociální a finanční podmínky žalobkyně, když bylo na místě důvodně předpokládat, že žalobkyně je finančně závislá na své dceři. Pouhá skutečnost, že žalobkyně pobírá invalidní důchod, ji nemůže vyloučit z kategorie cizince vyživovaného občanem Evropské unie.

[V] Rozhodnutí soudu

Vzhledem k výše uvedenému soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a současně vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Soud ve smyslu § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, jelikož prvoinstanční správní orgán jako první pochybil způsobem, který soud správním orgánům vytýká v tomto rozsudku. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[VI] Náklady řízení

Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši 12.342,- Kč, skládající se z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (9.300,- + DPH = 11.253,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za dva úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, 3) doplnění žaloby. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u ě n í : *Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).*

V Plzni dne 29. srpna 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.